

POSTANOWIENIE

16 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Łochowski

na posiedzeniu niejawnym 16 listopada 2023 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku H. D.
z udziałem A. D.
o podział majątku wspólnego,
na skutek skargi kasacyjnej A. D.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Szczecinie
z 17 kwietnia 2023 r., II Ca 243/21,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2. zasądza od A. D. na rzecz H. D. 7500 złotych zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Uczestnik postępowania A. D. wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Szczecinie z 17 kwietnia 2023 r., zaskarżając je w części obejmującej m.in.:

- błędne pominięcie dochodów uzyskiwanych przez wnioskodawczynię z wynajmu lokalu mieszkalnego nr [...] przy ul. [...] w Ś. w kwotach po co najmniej 12 000 zł rocznie,

- pominięcie żądań uczestnika postępowania w pozostałym zakresie, zwłaszcza wobec nieuwzględnienia dochodów w zakresie pożytków z wynajmu nieruchomości położonej w Ś. przy ul. [...], obejmujących m. in. uwzględnienie w majątku wspólnym stron i ustalenie wartości lokali mieszkalnych, dla których

prowadzone są księgi wieczyste nr [...] i [...], według aktualnego stanu nieruchomości i aktualnych cen rynkowych.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w zakresie objętym wyżej wymienionymi zarzutami, tj. w zakresie objętym punktami I.1 od a) do c) oraz od e) do g) oraz w punkcie I.1.3. w zakresie oddalonego żądania ponad zasądzoną od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika postępowania kwotę 160 811,70 zł i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na skargę kasacyjna wnioskodawczyni wносиła o jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. do elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej należy m.in. wskazanie, czy orzeczenie, od którego jest wniesiona skarga, zostało zaskarżone w całości czy w części (pkt 1), a także sformułowanie wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany (pkt 3).

Skarżący – wbrew jednoznacznej treści art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. – nie określił w sposób prawidłowy zakresu zaskarżenia. W szczególności nie jest wiadome, które części (punkty) postanowienia Sądu Okręgowego zostały zaskarżone przez odniesienie się w skardze do „pominięcia dochodów uzyskiwanych przez wnioskodawczynię z wynajmu lokalu mieszkalnego nr [...] przy ul. [...] w Ś. w kwotach po co najmniej 12 000 zł rocznie” oraz „żądań uczestnika postępowania w pozostałym zakresie ...”. W szczególności, że zaskarżone postanowienie rozstrzygnięć nawiązujących do tak ujętych żądań nie zawiera.

Tymczasem określenie zakresu zaskarżenia w skardze kasacyjnej musi być precyzyjne i nie może budzić wątpliwości, bowiem wyznacza ono granice zaskarżenia i wraz z podstawami kształtuje zakres rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy (art. 398¹³ § 1 k.p.c.). Skarga kasacyjna powinna być tak zredagowana, aby nie stwarzała żadnych wątpliwości interpretacyjnych. Zakres zaskarżenia nie może być ustalany przez Sąd Najwyższy na podstawie wykładni użytych przez

skarżącego sformułowań. Znaczenie tych wymagań i bezwzględny obowiązek precyzji w oznaczaniu zakresu zaskarżenia i wniosków skargi powoduje, że braki skargi w tym zakresie nie podlegają usunięciu w ramach procedury naprawczej stosowanej przy usuwaniu braków formalnych (zob. m.in. postanowienie SN z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15).

Co więcej, w konsekwencji nie jest jasny zakres wniosku kasacyjnego, który odwołuje się do niejednoznacznego zakresu zaskarżenia. Poza tym nie wiadomo, jakiego rozstrzygnięcia dotyczy wniosek w części nawiązującej do pkt I.1.3. zaskarżonego postanowienia „w zakresie oddalonego żądania”. Ten punkt postanowienia Sądu Okręgowego tego rodzaju rozstrzygnięcia bowiem nie zawiera.

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., a stosownie do art. 520 § 2 w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 4 pkt 8 w zw. z § 2 pkt 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych obciążył skarżącego kosztami postępowania kasacyjnego.

(D.Z.)

[ms]